

زبور ۶

اے یسواہ اپنا غصہ نہ دکھا (۱) قبر وچ اپنے نہ مینوں دے سزا
 اے یسواہ رحم کر بیتاب ہاں (۲) ہڈیاں کبیدیاں یسواہ دے شفا
 جان تے میری ہے ڈلہڈی کبیدی (۳) غصے کد رتیکر یسواہ رہیں گا
 اے یسواہ آچھڈا توں میری جان (۴) اپنی رحمت نال توں مینوں بچا
 موت دے وچ کس نوں تیری یاد ہے (۵) قبر دے وچ شکر کیڑا کرے گا؟
 تھک گیا میں کردا کردا ہائے ہائے (۶) بھج گیا رو رو کے میرا بستر
 رات ساری بیت جاندی روندیاں (۷) بنجواں نال پانگ بھجدا ہے میرا
 اکھیاں دھندلایاں ٹوئے پئے گئے (۸) ویریاں دے ویر دا غم کھا گیا
 دُور ہو بدکارو مٹھوں دُور ہو (۹) سنی ربت نے میرے رو دن دی صدا
 میری بہت ہن یسواہ نے سنی (۱۰) ہاں دُعا میری یسواہ سنیں گا
 شرم وچ دوئی میرے کببن گے سب (۱۱) خوار و خجل پھر کے ہووے گے سدا

۱۔ بنجواں : آنسو ۲۔ ویریاں : دشمن ۳۔ دوئی : دشمن ۴۔ خوار و خجل : سواشر